

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1387/05
05.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Vide Petrović - Škero, Nede Antonić i Sofije Vagner - Ličenoski, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog BB, koga zastupa VV, advokat, radi ispunjenja ugovora, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž.441/05 od 23.2.2005. godine, u sednici veća održanoj 5.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž.441/05 od 23.2.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Lebanu P.123/03 od 30.11.2005. godine, usvojen je tužbeni zahtev i obavezan tuženi da tužiocu po osnovu duga plati za ispunjenje ugovora o zameni traktora od 15.6.1998. godine iznos od 3.000 EURA u dinarskoj protivvrednosti, a po najpovoljnijem kursu na dan isplate sa pripadajućom domicilnom kamatom počev od 11.1.1999. godine, pa do 31.5.2002. godine na osnovicu iznosa od 6.000 DM takođe u dinarskoj protivvrednosti, a od 1.6.2002. godine pa do isplate na osnovicu od 3.000 EURA, takođe u dinarskoj protivvrednosti i naknadi tuženom parnične troškove od 43.624,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Leskovcu Gž.441/05 od 23.2.2005. godine odbijena je žalba tuženog i potvrđena presuda Opštinskog suda u Lebanu.

Protiv presude Okružnog suda u Leskovcu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tuženog nije osnovana.

Nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. tač.11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac i tuženi su zaključili pismeni ugovor o zameni traktora 15.6.1998. godine u _____. Ovim ugovorom tužilac se obavezao da tuženom preda u svojinu i državinu svoj traktor marke "___", a tuženi se obavezao da tužiocu preda u svojinu i državinu svoj traktor marke "___" i takav ugovor je nakon toga realizovan u ovom delu. Članom 2. Ugovora stranke su ugovorile da tuženi na ime razlike u vrednosti zamenjenih traktora i tužiocu isplati 6.000 DM do 1.9.1998. godine. Članom 4. Ugovora je ugovoreno da tuženi preuzme traktor marke "___" u viđenom stanju, a konstatovano je da su ugovarači razmenili saobraćajne dozvole. Tužilac i tuženi su svojeručno potpisali ugovor. Tuženi tužiocu nije isplatio ugovoreni iznos na ime razlike u vrednosti zamenjenih stvari od 6.000 DM.

Prema čl.124. Zakona o obligacionim odnosima u dvostranim ugovorima, kad jedna strana ne ispuni svoju obavezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtevati ispunjenje obaveza ili, pod uslovima predviđenim u idućim članovima, raskinuti ugovor prostom izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete. Prema čl.324. st.1. ZOO dužnik dolazi u docnju ako ne ispuni obavezu u roku određenom za ispunjenje.

Tužilac i tuženi zaključili su dvostrano obavezni ugovor o razmeni traktora, koji nisu bili jednake vrednosti, te su stoga ugovorili da tuženi na ime razlike u vrednosti zamenjenog traktora isplati tužiocu 6.000 DM do 1.9.1998. godine. Kako tuženi ovu ugovornu obavezu nije ispunio do ugovorenog roka, to su nižestepeni sudovi pravilno primenili materijalno pravo iz citiranih odredbi ZOO i odredbe iz čl.395. ZOO, kada su usvojili tužbeni zahtev.

Neosnovani su revizijski navodi da tužilac i tuženi nisu zaključili ugovor o trampu, nego predugovor, koji, prema navodima revizije ne može biti osnov za isplatu navedenog iznosa, te da parnične stranke nisu ugovor overile kod suda. Nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da su parnične stranke zaključile punovažan ugovor o razmeni pokretnih stvari, na kojima se pravo svojine stiče predajom u državinu, a u tom delu tužilac i tuženi su svoje obaveze iz ugovora ispunili, jer je razmena traktora realizovana, a obaveza tuženog da tužiocu isplati iznos koji predstavlja razliku do pune vrednosti primljenog traktora nastala je na osnovu zaključenog ugovora i zasniva se na načelu jednake vrednosti davanja u zasnivanju dvostranih ugovora iz čl.15. ZOO.

Neosnovani su navodi revizije da je tužilac tuženom predao tuđu stvar i da nije mogao preneti pravo vlasništva na traktoru dobijenom trampom, što je suprotno njegovim navodima u žalbi, a po kojima je tuženi pronašao pravog vlasnika, izvesnog GG i sa njim zaključio pravno valjan ugovor, a koji mu je tom prilikom predao saobračajnu dozvolu.

Ostalim navodima revizije pobija se utvrđeno činjenično stanje, što ne može biti revizijski razlog u smislu čl.385. st.3. ZPP.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl.393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

dm